

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. S. Catharin[a]e Senensis liberalitas liberalitate Christi compensata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

Danti aliquis dedit, at non danti non dedit vllus.

Quibus significatur beneficium beneficio inuitari, & officium officio procurari. Quamquam duo posteriores versiculi, si rectè considerentur, & falsitatem continent, & inhumanitatem. Falsum est enim illud; *non danti non dedit vllus*: Inhumanum; *qui non dederit tibi, ne da*. Primus certè aliquis dare debuit ei, qui non dederat, alioquin in infinitum esset eundem. Porrò fidelis est Deus, ita miserentis miseretur, & ita dat danti, vt numquam fallat. Igitur quicumque dona vult aliqua, habet artem ea impetrandi: *Date, & dabitur*. Sunt duo quasi fratres vterini, *Date & Dabitur*, vnus ab altero non potest separari. Si è domo tua eijciatur vnus, qui est *Date*, eijcietur & alter, qui est *Dabitur*. Noli ergo separare, quos Deus coniunxit. Qua fronte audes à Deo petere, si ipse petenti Deo negas? *Date & dabitur*, habes promissionem. Ita fidelis est, vt non fallat, ita liberalis, vt plus det. Pro haustu aquæ frigidæ, mercedem, pro elemosyna *thesaurum in calo* promittit, & reddit. Non sic reddunt talionem principes terræ. *Dionysius*, teste Aristotele, *citharædum accersuerat, vt sibi caneret in nuptijs: atq; cum eo his pactus est legibus, vt quò doctius meliusq; caneret, hoc copiosorem ferret mercedem. Annixus est omni artificio citharædus, uti quam scitissimè caneret, sperans amplissimum premium. At postridie pactam mercedem reposcenti musico, qui conduxerat, ait, iam persoluisse sese, quod esset pollicitus: nempe par pari retulisse, proq; voluptate reposuisse voluptatem, spem lucri significans: qua quidem hoc maior fuerat, quò magis ex arte cantasset.* Verùm eo loco negat Philosophus par pari relatum; propterea, quòd alter id, quòd volebat accepit: alter eo, quòd expetebat, frustratus est. Nimirum ex mundi Genio faciebat *Dionysius*.

Matth. 6. 38.
Matth. 10. 42.
Matth. 19. 21.
Aristot. lib. 9.
Moral.

Aliter facit Christus, cui dari, quòd pauperi datur, expertus est *D. Martinus*, vidit enim eum *chamydis suæ*, qua pauperem texerat parte vestitum, ad Angelorum circumstantium multitudinè dicentem: *Martinus adhuc catechumenus hac me veste contexit.* *Theophanius Comes pauperum amator & susceptor à Christo audiuit: Ceteris diebus me in membris meis, hesternò autem die me in me ipso suscepisti.* Talionem autem esse liberalitatis sensit contempxitq; *S. Catharina Senensis*, qua aliquando orante, in Ecclesia

VI.
Senec. Sulpit. de vit. S. Martini c. 2.
S. Gregor. hom. 36. in Euang.
Raymund. à

Capua in vita
eius, & An-
toninus 3 p.
hist. tit. 23.
cap 4. Sur. 19.
April.

Dominicanorum Senensium, quidam mendicus ab ea petijt opem. Illa, cum nihil haberet apud se, rogavit, ut expectaret, donec esset reversa domum. At illo dicente, se tam diu expectare non posse, sancta Virgo eius non ferens afflictionem, anxie cogitare cepit, quidnam ei dare posset. Mox succurrit ei, habere apud se crucem parvam argenteam. Eam igitur pauperi hilariter dedit, & q; eam accepta lætus abscessit. Noctē proxima Christus Virgini oranti apparuit, eamq; crucem ei ostendit, multis gemmis undique ornatam, promisitq; ei, se in die iudicij eam coram tota Angelorum & hominum frequentia ostensurum. Alio tempore, eadem Sacra Virgine Catharina ex eodem templo redire volente, Christus occurrit in forma iuuenis pauperis, ac peregrini triginta plus minus annorum, petiuitq; ab eā vestem. Illa rediens ad Sacellum, unde descenderat, tunicam non manicatam, quam sub extima veste propter frigus habebat, sibi cantē detraxit, pauperiq; tribuit, nesciens esse Christum. At ille etiam lineum vestimentum petijt. Tum illa iubet eum se sequi ad eda suas, ubi ei subuculam & subligaculum dedit. Verūm non desistit illi plura mendicare, ut probaret eius animum. Quid, inquit, faciam hanc tunicam, qua manicis caret? Quaeso etiam manicas mihi largiari. Illa perlustrat domum, & ecce videt a pertica suspensam novam ancillatunicam: ab eāq; manicas auferens dat pauperi. Rursus pauper etiam sissimum in domo hospitali se habere dicit, valde indigentē vestibus. Tum vero S. Virgo nihil prorsus sibi superesse videns, quod daret præter tunicam, qua erat induta, quam non sinebat virgineus pudor & honestas, ut sibi detraheret, ne nuda cogeretur cum multorum offendiculo incedere, dixit illi: Reuera charissime, si possem ullo pacto, libenter aliquid præstarem tuo socio. Ille verò subridens: Video, inquit, promptum animulum tuum: sed iam bene vale. Etsi autem S. Virgo, illo recedente, ex quibusdam signis coniecit, Dominum IESVM esse; tamen quia tanta gratia se indignissimam putabat, ad consueta se recepit exercitia sua. Sed nocte sequenti Dominus ei oranti manifestè se visendum præbuit, in illius pauperis effigie, in manu ferens tunicam, quam ipsi Virgo dederat, margaritis iam & coruscantibus gemmis conspicuam, aitq; se illi daturum vestem inuisibilem, que ab ea arceret omne noxium utriusq; hominis frigus. Quod certè etiam re ipsa præstitit, adeo ut ex eo tempore isdem hiems, quibus aestate, contenta fuerit vestibus, immò nec hiemis intempereus unquam senserit. Simul autem etiam Dominus, & cum crucem
argen-

argenteam, & cum hanc tunicam illi ostenderet, talia ei promissa fecit, unde certo illi constare posset, illam in calis excellenti gloria sine fine perfructuram. Vides talionem optabilem, & crucem datam mendico in terris, in iudicio, gemmis condecoratam toti mundo cum gloria ingenti redhibendam? Vides vestem visibilem cum inuisibili commutatam? Vides, quantum profit *Dare*? Vides, cui proffit? Verè dixit S. Leo: *Nobis prestamus, quod alijs erogamus.*

Cosmas Medicus, qui fuit Magnorum Ducum Hetruria primus, multa expendebat, ut opem afferret egentibus. Cuidam igitur ex familiaribus, cum nimis liberalem appellanti, respondit: Se in libro, initarum cum Deo rationum, dati & accepti, numquam potuisse eò peruenire, ut qua deberet Deo solueret. Nam quò plura dabat, etiam eò plura recipiebat, semperq, inueniret, se debitorem. Deum verò creditorem. Dignum tanto Principe dictum, & geminum illi, quod S. Gregorius Nazianzenus scripsit: Numquam Dei liberalitatem & beneficentiam videres, quamuis omnium tuarum facultatum iacturam feceris; quamuis se etiam facultatibus adjeceris. Nam hoc quoque ipsum accipere, est Deum aliquid nobis donare. Subnectit idem S. Pater duas insignes comparationes; vnam vmbrae, quae non potest ita praevolare ante corpus, aut tardè subsequi, ut ab eo separetur; quia progrediente corpore, semper simul progreditur, ac velut adhærescit: alteram capitis, supra quod membra cetera numquam possunt excrefcere, eum quantumvis illa augeantur, semper caput item attollatur, atque superstet. Illustrissima sanctæ huius talionis, ac compensa-tionis, vsque in centuplum, exempla recitantur, à Gregorio Turonensi, & Paulo Diacono de Tiberio Cæsare; à Metaphraste & Bredenbachio, de Ioanne Eleemosynario; à Surio de S. Germano Episcopo; à Lipomanno de S. Marcello Archimandrita; & alia ab alijs. Ita nimirum diuina benignitas, semper eminet, numquam ab hominis liberalitate superatur. Quis ergo non velit dare, ut sic detur? quis recuset esse misericors, cum misericordes misericordiam consequantur in tantum augendam, ut ab homine numquam possit adequari? Fuit hoc certamen inter Deum, & Ioannem Eleemosynarium, qui ferè quidquid accepit, illico dedit pauperibus, & tamen semper iterum diuinitus recepit. Vnde multoties inuentus est ita Deum in exultatione spiritus compellans: Sic, sic, aut tu

S. Leo serm
1. de collectis

VII.
Carolus Re-
gius in orat
Christian.
lib. 10. c. 8.

Gregor. Tur.
lib 5. c. 19. hist.
Franc Paul.
Diac. lib 3.
hist. Longo-
bar. c. 6. An.
576. Metaph.
in vita S. Io.
Elem. Bre-
denb. lib 6.
Coll. 10. Sur-
31 Iulij lib. 2.
cap 11. vitæ S.
Germs. Li-
pom. 22. De-
cemb.
Luc. 6. 38.
Math 5. 7.
Leont. Episc.
Neapoleos in
cius vita,